

**Ustawa z dnia 27 maja 1885.
zawierająca przepisy przeciw używaniu środków roszadających w sposób
szkodliwy dla społeczeństwa i przeciw obrotowi tychże dla społeczeństwa
szkodliwemu.**

Dz.U.P. z 1885 nr XLII poz. 134

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią co następuje:

§. 1.

Środki roszadające można wyrabiać, wprowadzać w obrót, posiadać, przywozić do obszaru, w którym ustawa niniejsza obowiązuje, tylko za zezwoleniem Władzy.

Przepisy szczegółowe co do wydawania pozwoleń urzędowych, jakoteż postanowienia w zakresie policyi bezpieczeństwa, dotyczące się środków roszadających w ogólności, o ileby nie chodziło o zmianę ustaw istniejących, wydawane będą sposobem rozporządzeń.

Tym samym sposobem oznaczone zostaną środki roszadające, do których postanowienie pierwszego ustępu nie ma być stósowane.

Postanowienia pierwszego ustępu nie będą stósowane do Administracji wojskowej i do środków roszadających, będących przedmiotem monopolu rządowego. Do tych ostatnich stosują się osobne przepisy.

[hasła: środki roszadające, przepisy szczegółowe]

[orzeczenia]

§. 2.

Kto wbrew przepisowi §fu 1go środki roszadające bez pozwolenia urzędowego wyrabia, w obrót wprowadza, przywozi do obszaru, w którym ustawa niniejsza obowiązuje, lub je posiada, staje się winnym przekroczenia i będzie karany aresztem od dni czternastu aż do sześciu miesięcy, lub karą pieniężną od 10 aż do 300 złotych.

Staje się winnym przekroczenia i podpada takiej samej karze także i ten, kto wykracza przeciwko ogłoszonym należycie postanowieniom, należącym do zakresu policyi bezpieczeństwa, dotyczącym się tych środków roszadających, do których się ustęp 1 §fu 1go odnosi.

Śledztwo i zasądzanie należy do sądów.

[hasła: złamanie przepisów]

[orzeczenia]

§. 3.

Czyny określone w §. 2 stanowią występki, gdy zachodzą okoliczności, mogące własność, zdrowie lub życie innych wystawić na niebezpieczeństwo.

Kara jest areszt ścisły od trzech miesięcy aż do trzech lat i z nią może być połączona kara pieniężna 100 zł. aż do 1.000 zł.

[hasła: areszt, kara pieniężna]
[orzeczenia]

§. 4.

Kto rozmyślnie używa środków rozsadzających dla wystawienia tym sposobem własności, zdrowia lub życia innej osoby na niebezpieczeństwo, popełnia zbrodnię i karany będzie ciężkiem więzieniem od pięciu aż do dziesięciu lat, jeżeli zaś nastąpiło skaleczenie lub uszkodzenie własności w większych rozmiarach, ciężkiem więzieniem od dziesięciu do dwudziestu lat.

Jeżeli czyn stał się przyczyną śmierci człowieka, orzec należy więzienie ciężkie dożywotnie. Jeżeli sprawca mógł ten skutek przewidzieć, winien być ukarany śmiercią.

[hasła: uszkodzenie własności, uszczerbek na zdrowiu, śmierć człowieka]
[orzeczenia]

§. 5.

Jeżeli więcej osób zmawia się, aby popełnić czyn karygodny, który ma być karany według §fu 4go, albo utworzyło związek w celu ciągłego popełniania czynów tego rodzaju, chociażby szczegółowo jeszcze nie określonych, osoby te stają się winnymi zbrodni, nawet wtedy, gdyby czyn prowadzący do rzeczywistego popełnienia zbrodni w §. 4 określonej, nie został wykonany i karane będą więzieniem ciężkiem od pięciu aż do dziesięciu lat.

[hasła: grupa przestępcza, zmowa]
[orzeczenia]

§. 6.

Kto środki rozsadzające lub ich części składowe, albo przyrządy do ich zastósowywania wyrabia, nabywa, zamawia lub ma w swoim posiadaniu, w zamiarze, aby przez użycie tychże (§. 4) wystawił na niebezpieczeństwo własność, zdrowie lub życie innej osoby lub aby ułatwił innym osobom popełnienie tej zbrodni, jakoteż, kto środki rozsadzające, wiedząc, że przeznaczone są do popełnienia tej

zbrodni, innym osobom odstępuje, staje się winnym zbrodni i karany będzie ciężkim więzieniem od pięciu aż do dziesięciu lat.

[hasła: wyrób środków rozsadzających, kupno środków rozsadzających]
[orzeczenia]

§. 7.

W przypadkach ustępu 1go, §fu 2go, tudzież §§fów 3go aż do 6go i jeżeli w przypadku ustępu 2go, §fu 2go środki rozsadzające, oddawane są do przewozu pod fałszywą deklaracją, orzec należy przepad środków rozsadzających a według okoliczności części składowych i przyrządów, tudzież przedmiotów użytych lub przeznaczonych do ich zrobienia, bez względu, czy należą czy nie należą do skazanego.

[hasła: przewóz środków rozsadzających]
[orzeczenia]

§. 8.

Kto publicznie albo w obec więcej ludzi, albo w drukach, albo w rozpowszechnionych rycinach lub pismach wzywa do popełnienia jednego z czynów karygodnych, określonych w §§. 4 i 5, albo do uczestnictwa w tychże, czyny te wysławia lub usprawiedliwić je usiłuje, albo kto w ogóle podaje sposoby popełnienia przyrzeczonych czynów, staje się winnym zbrodni i karany będzie ciężkim więzieniem od pięciu aż do dziesięciu lat.

[hasła: namawianie do przestępstwa]
[orzeczenia]

§. 9.

Kto o zamiarze popełnienia zbrodni przewidzianej w §fie 4tym albo o zmowie lub związku przewidzianym w §fie 5tym albo o istocie czynu, stanowiącego zbrodnie według §fu 6go, otrzyma w sposób wiarogodny wiadomość w czasie, w którym możnaby niebezpieczeństwu (§. 4) zapobiedz i rozmyślnie zaniedba uwiadomić o tem Władzę, o ile mógł to uwiadomienie uczynić bez wystawienia na niebezpieczeństwo siebie, swoich krewnych (§. 216 p. k. k.) lub tych osób, które zostają prawnie pod jego opieką, staje się winnym zbrodni, jeżeli własność, zdrowie lub życie innej osoby było wystawione na niebezpieczeństwo (§. 4). Kara jest więzienie od sześciu miesięcy aż do roku a jeżeli w przypadku §fu 4go nastąpiła śmierć człowieka, ciężkie więzienie od roku aż do pięciu lat.

[hasła: zamiar popełnienia zbrodni, zmowa, zapobieżenie niebezpieczeństwu]
[orzeczenia]

§. 10.

Zbrodnia przewidziana w §§. 4,5 i 6 przestaje być karygodna, jeżeli winny z własnego popędu a nie dla tego, ponieważ ją odkryto lub dla innych przeszkód od przedsięwzięcia odstąpi i wszelka szkoda, któraby wynikała z jego lub jego towarzyszków czynności, przez niego samego lub w skutek jego doniesienia, wcześniej Władzy uczynionego, będzie oddalona.

[hasła: przyznanie się do zamiaru popełnienia przestępstwa]
[orzeczenia]

§. 11.

Gdy następuje skazanie na podstawie §§fów 3, 4, 5, 6 i 8 ustawy niniejszej może być wyrzeczony wydalenie (§. 240 lit. f, g, h, p. k. k.) i możność oddania pod dozór policyjny.

[hasła: skazanie, wydalenie, nadzór policyjny]
[orzeczenia]

§. 12.

Do tych przypadków, na które ustawa karna powszechna ustanawia ostrzejsze kary niż ustawa niniejsza, stosowane być mają ostrzejsze postanowienia karne ustawy karnej powszechnej.

[hasła: kary]
[orzeczenia]

§. 13.

Rozprawa główna z osobami oskarżonymi o zbrodnie, określone w §§. 4, 5, 6 i 8, toczyć się ma przed sądem przysięgłych.

[hasła: rozprawa]
[orzeczenia]

§. 14.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych i Mojemu Ministrowi sprawiedliwości.

[hasła: wykonanie ustawy]
[orzeczenia]